

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

יח.

עין משפט
גר מצוה

פ א ב מ"י פ"ה מהל' אכל הלכה ב סמג עשין דרבינן ב' עוש"ט י"ד כ"י ש"ג ספיק' ז:
פ ג מ"י פ"ז מהלכות י"ז אכל הלכה ב' ופ"ה מהל' אכל הל' ב' טור ש"ע א"ח ס' תקלה ספיק' ח [וטוש"ע י"ד ס' ש"ג ספ' א]:
צ ד מ"י פ"ז מהל' י"ט טור ש"ע א"ח ס' תקלה ספיק' ז:
צ ה מ"י ופ"ה ש"ג טוש"ע ש"ס ספיק' ב:

ואיסתייעא מילתא דהדרור. תימנה ללמח מדה טובה מרובה וכוה ליה לאתויי הא דאמר עולא בעלמא (ברכות דף יט. ע"ג) לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן שנאמר שמעו דבר ה' **ובגנוסמרי אסור**. פ"י צערוך (ס' שהוא כלי המתוקן לטעול צפרנים וכך שמו ומלשון דגנוסטרס אסור משמע שהיה מתיר צין צתער צין צמספריס ולאו דוקא צפריס מיהו קאמר בגמרא רבי יוחנן דשקליניהו צשיניו משמע דוקא צשיניו שרי ותימנה לעיל אמרינן הלכה כר' יוסי צמועד לצדרי הכל ושמה רבי יוחנן סצר הלכה כר' יהודה ומפרש טעמא למחמרינן צמועד טפי מצבאל * ולא כרז שיטא צריה דרז חדי דאמר דצריס המותרין בחולו של מועד אסורין צימי אכלו ורבינו תס פירש דכסס שמותר צשיניו קך מותר לטעול צפרניו [צוון] מחציתיה דכל זה חשבו שינוי לענין שצנת צפ' המלניע (שגמ דף טז:) ושעמתי צסס רבי שמשון צר אצרהס שצחול המועד ומתר לטעול צפרניס לנשי דקמיני צירושלמי גצי ועושה לנשי מצשיניה צמועד וחשיז נוטלת שערה וצפרניה וצ"ע בהלכות גדולות נמי אמרינן והאשה מותרת צנטילת שער לאחזר צצעה ונראה דצאשה נשואה דוקא קאמר ומיירי צמעצרת סרק על פניה וטפולה צסיד שהוא משום תכשיט שלל תנוול על צעלה אכל בתספורת ממש אסורה וגס צסס רבינו חייס שעמתי שהיה מותר נטילת צפרניס צמועד ובהלכות גדולות פוסק (ס' שצעה אסור צגנוסטרס צשיניו מותר לאחזר שצעה מותר אף צגנוסטרס ולא ידענא מנא ליה צצרייתא איירי תוך שצעה אל משום דקמני צימי אכלו ה"י קמני ימי אכלו גצי גילוח והיינו כל שלשים וקאמר כסס שאסור לגלח צימי אכלו קך אסור לטעול צפרניו צימי אכלו משמע כל שלשים ואי צצרי כר' יוסי יתירו לגמרי וי"ל דצצרי כר' יוסי ומסתרס להו דלפילו רבי יוסי היה אוסך צגנוסטרס תוך שצעה דומיא דמועד או שמה (א) מעשה דשמואל משמע קצת דשקליניהו לטופריה חצנטיניהו צצפיה דמיירי תוך שצעה דוקא דתתן שצעה היה וצשיניו היה מדקא אמרינן צתר הכי וצגנוסטרס אסור משמע דשמואל לא היה צגנוסטרס ולא אשכחנא דאסר רק תוך שצעה כשהלך רז פנחס לנחמו: **בקישו ממנו שפה**. יש לפרש על ידי שינוי דומיא לצפרניס ונראה דהכא פירוש דוקא חלוק אחד אלא היכא דכצכו לפני הרגל אכל לו אלא חלוק אחד שרי לכצכו צמועד אפילו פשע ולא כצכו לפני המועד קך נראה לי וצתספוט מסופק צזה ונראה לי דהכי משמע מדלא מפליג ונראה דגצי אכל לא שרינן קך שאין לו אלא חלוק אחד דהא אפילו אס היו לו מצוכסין אסור לצצס מה שאין כן צרגל צ"ע צכסן שצלמה משמרתו צרגל אס מותר לכצק לתנא דלעיל (דף טז:) דתנא כהן ואכל אפילו לתנא דידן אס חל שלישי להיות צעיי"ט שאסור צצחיהו עד הערב ופירש צקונטרס עד הלילה צזון או עד חול המועד צצמניו ואינו מותר לרחוק מצעיי"ט מיהו כשחל צצעי"ט שלו צערצ הרגל דאסור לכצק ולרחוק כל היום מותר לכצק צרגל וצ"ע אס אמת הוא שמותר מאי טעמא לא תני:

הלכה כרבי יוסי צמועד. דמתיר: איסרע ציה מילתא. צפנחס אהוה (ס' דפנחס הוה אכל: עייל שמואל לישאל ציה טעמא. לדבר על צכו דפנחס: אינו צדידיה הוה. כלומר אינו היית אכל: מי מוולנה ציה כולי האי. צצצילות דשקלת לטופרך: ואיסרע ציה מילתא. אצילות: שקלינהו לטופריה חצנטיניהו לאפיה. זרקניהו מרוב כעס והדר מנכס להו דזורקן רשע: צריה כרוסה לשפסיס. דכתיב ונשתחוה ונשונה אליסס וכן הוה דחזרו תרוייהו: סבור מיניה ידי. מותר צימי אכלו משום דמאיס דרגל לא: גינוסטרס. מספריס: אין צסס משום מיאוס. מדשקל ליה צשיניה: ואדי ליה לאצראי. ועצרה עלייהו איתיהו אצראי: כיון דאישטני. משהו דוכתא דהו מעיקרס אישטני ולא מוקי: ומר ווטרא מסני. צצרייתא דצקשו ממנו צפרניס צימי אכלו ולא משמיה דרז יהודה: ואס צקשו ממנו שפה היה מסיר להס. כלומר אלא חזינא לדעמיה אי אכלו לגלח השפה היה מותר להס דאין צסס משום צל שמחית פאלת זקן (ויקרא טו): מוויס לווויס. מסוף הפה לסוף האחר מותר לגלח שהרי מעצבת אכילה ושמיה ומאיס: ולדיני. דאנינא דעמי כל השפה כשפה המעצבת דמי דאנינא לי דעמי: פרמטסנת. אמת: אמגושי הוה דכתיב הנה יולא המימה. ממלוקת חכמי' שצנת (דף טז.) חד אמר חרשי להכי יולא ליאור צצציל מכספוט ואידך אמר גידופי להכי יולא שאומר לי יאורי ואני עשימני: **ט מנפוחו ידים**. שמונצין צהן ידים משום דמאיס: **ט מנפוחו הספוג**. שמונצין צהן עממן כשיולאין מצית המרחץ: **ט ושעלו מעומאסן**. צמועד: **מסני**. דקמני אלו מצכסין אע"ג דאית ליה תרי ומנטיפי אכל מי שאין לו אלא חלוק אחד דכולי עלמא שרי: כלי

(א) עירובין מ. לט"ט ק"י. כ"ב. כ"ו. צכרות מט. חולין (א) [כסותו כ. ס"ב. צ"מ סמ. (א) וצנחרינן ק"ב. ע"ש. (ד) דה"ה. (ס) ע"י פ"י שצמנו מוס' מ"ה. ד"ה שורפן ור' צסס הערוך. (ו) צנחלא' ל"ח. (ח) נצעי' וגס צתוס' שצנת ע"ה. ד"ה אמגושי כ"י מוכח דהא שצמני דרבי. (ט) תענית כ"ט. לעיל. ד. חולין ק"ו. (י) לעיל ד"ה. (י) כ"ה דשמואל. (י) שייך למתני לעיל ד"ה. (ט) ג"ח שייך ס"ג. (ט) ג"ח שייך ס"ג. (ט) צנכך נצטר ונצטרס אמר רז וצנכטרי אסור וע"ש שהאריך.

תורה אור השלם

1. יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא מלפני השליט:
2. ויאמר אברהם אל עבדיו שבו לכם פה עם החמור ואני והעבד נלכה עד בה ושנתה ונתנה ונלכה אליכם: בראשית כ"ב ה'
3. בגורת עירון פתגמא ומאמר קרישין שאלתא עד דברת די ינדעון תייא די שליט עלאה במלכות אנשא ולמן די יצבא יתגבר וישל אנשים יקים עולה: דיאל די לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת הירדן ומפשה אשר נהפך לקחש תקח בידך: שמות טו

הגהות הב"ח

(א) גמ' אהוה דמר שמואל איסרע ליה מילתא: (ב) תוס' ד"ה וצנכטרי כ"י וצ"ג פוסק תוך שצעה אסור: (א) בא"ד לו שמה ממועד השמואל משמע קצת מדרשקליניהו לטופריה כ"י אסור משמע דמעשה דשמואל לא היה:

גליון הש"ס

גמ' אהוה עוברת ופ"ה ע"י משה דף נט ע"ה מ"ה: לפי: תוס' ד"ה וצנכטרי וכו' ולא כרז שישא איה רבי אורי: לעיל דף ט"ע:

הגהות הגר"א

[א] גמ' לוח. י"ב הנחה כל מעצבת ר' אמי ונשפה המעצבת. כ"ה גרסתה ר"ג ועי' ראש"ש. (ועמ"ש רבינו צל"ח ס' תקל"ח):

מוסף רש"י

שורפן חסיד. חסיד עדיף מצדיק. כשקוננו איכא למיחש דהדרי ומנעו (נה) מי שאין לו אלא חלוק אחד. ללא סניא ללא מכנס מפני הענינה, ואפילו כ"כ לפי המועד מותר לכצק צמועד (תענית כ"ט).

רבינו הגנאל

הלכתא כר' יוסי צמועד ובאבל. לא שצא צפרניס דרגל. אמר רז וצנכטרי אסור. אמר רז שמן הוה קאימנא קמיה דר' יוחנן בבי מדרשא. ודומיא דשקליניהו לטופריה צשיניה. וזרקניהו. ש"מ תלת. ש"מ מותר לטעול צפרניס צמועד. וש"מ מדרשקליניהו צשיניה. אין בהם משום מיאוס. וש"מ מדרשקליניהו. מותר לזורקן. והתניא ג' דברים נאמרו בצפרניס. קוברן צדיק. שורפן חסיד. זורקן רשע. מאי טעמא. שצמ העכור אשה עוברת עליהו ותפיל. ופרקינן אשה בי מדרשא אישתי. אמר רז יהודה אמר רז. וזבא לפני רבי ובקשו ממנו מהו לטעול. וצפרניס. והחרי להם. ושמואל אמר גם עשיית שפה בקשו ממנו. והחרי להם. ואסיקנא. עשיית שפה מויתר לזכות. כלומר. אם שכיחה כולה תקון שרי. אבל קצתה לא. (ה) הגהה כל שהיא מעצבת. פ"י אס עשה שפמו והחרי מקצתו שאינו עשוי. כי תנחה מעצבת דמי באכילתו (ב) וכיצדא בה. אמר רז נחמן לדידי שפה מעצבת דמי לי. ואילו כולם שאמרנו בתוך שלשים יום, אבל בשבעת ימי האבל אסור בכלן. שמואל נכנס לבקר פנחס אחיו בימי אביו, וראה צפרניו גדולים. אמר ליה אמאי לא [שקלינן] יהוה. אמר ליה אילו כך היה ימי היות מולדו כולי האי. הרי כשגגה [שורפן] מלפני השליט, ואירע אבל לשמואל. וכנס פנחס אחיו לבקר, שקליניהו לטופריה וצחטיניהו באפיה. א"ל לית לך ברית כרותה לשפתים.

הספרים

שנאמר ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשונה אליסס. ויאמר אברהם אל עבדיו שבו לכם פה עם החמור ואני והעבד נלכה עד בה ושנתה ונתנה ונלכה אליכם: בראשית כ"ב ה' וצ"ג פוסק תוך שצעה אסור: (א) בא"ד לו שמה ממועד השמואל משמע קצת מדרשקליניהו לטופריה כ"י אסור משמע דמעשה דשמואל לא היה:

הספרים

שנאמר ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשונה אליסס. ויאמר אברהם אל עבדיו שבו לכם פה עם החמור ואני והעבד נלכה עד בה ושנתה ונתנה ונלכה אליכם: בראשית כ"ב ה' וצ"ג פוסק תוך שצעה אסור: (א) בא"ד לו שמה ממועד השמואל משמע קצת מדרשקליניהו לטופריה כ"י אסור משמע דמעשה דשמואל לא היה:

הספרים

שנאמר ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשונה אליסס. ויאמר אברהם אל עבדיו שבו לכם פה עם החמור ואני והעבד נלכה עד בה ושנתה ונתנה ונלכה אליכם: בראשית כ"ב ה' וצ"ג פוסק תוך שצעה אסור: (א) בא"ד לו שמה ממועד השמואל משמע קצת מדרשקליניהו לטופריה כ"י אסור משמע דמעשה דשמואל לא היה:

הספרים

שנאמר ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשונה אליסס. ויאמר אברהם אל עבדיו שבו לכם פה עם החמור ואני והעבד נלכה עד בה ושנתה ונתנה ונלכה אליכם: בראשית כ"ב ה' וצ"ג פוסק תוך שצעה אסור: (א) בא"ד לו שמה ממועד השמואל משמע קצת מדרשקליניהו לטופריה כ"י אסור משמע דמעשה דשמואל לא היה:

הספרים

שנאמר ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשונה אליסס. ויאמר אברהם אל עבדיו שבו לכם פה עם החמור ואני והעבד נלכה עד בה ושנתה ונתנה ונלכה אליכם: בראשית כ"ב ה' וצ"ג פוסק תוך שצעה אסור: (א) בא"ד לו שמה ממועד השמואל משמע קצת מדרשקליניהו לטופריה כ"י אסור משמע דמעשה דשמואל לא היה:

(א) ע"י הגר"א וצ"ג אולגס רבי יצחק יצחק נכונה. (ב) כ"ל דחסר צצנטי רבינו ר' אמי אמר שפה נל מעצבת ויולא צה וכו'. (א) ע"י הגר"א וצ"ג אולגס רבי יצחק יצחק נכונה. (ב) כ"ל דחסר צצנטי רבינו ר' אמי אמר שפה נל מעצבת ויולא צה וכו'.